

Égés évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 " — "
Negyedévre . . . 2 " 50 "
Egy óra . . . " 86 "
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT. Mária-u. l. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT. Mária-u. l. sz.
A. SZABÓ
hová a lap megrendelését illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Kiadóhivatal: Pécs, 1896. január 21.

A fuzió.

Pécs, 1896. január 20.

Mint a mikor vizet tölt az ember a borba, úgy kavarnak a különböző elemek a kormánypártban s a nemzeti párton. Különösen a kormánypárton nagy a kavardás: nem csoda, annak legnagyobb az üledékes alja, ha azt megkeverik, az bizony megzavarja a tiszta kristályt is.

Már pedig Apponyi békeajánlata alaposan megkeverte ezt a régóta tespedő pártot: a régi Deák-párt kitünőségei, a kiken beteljesedett a közmondás igazsága, hogy „adj a tótnak szállást, kiver a házából”, kapva-kaptak az alkalmon, hogy kimenekülhessenek abból az erkölcsi posványból, a mibe a kormánypártot a hatalomért való kétségbeesett s eszközökben éppen nem válogató küzdelem lestlyesztette; — ők nemcsak elfogadják Apponyi ajánlatát a békére, mert hisz az ő tisztességörzetük már rég óhajtották az intézkedéseket, a melyek most békefeltételnek állíttatnak fel, hanem végleges fuziót is óhajtanak Apponyival és pártjával, mert csak így remélik a kormánypárt selejtesebb elemeit leküzdhetni.

Ezt a törekvést azonban kézzel-lábbal iparkodik ellensúlyozni a stréberek hatalmas hada, a mely tudja, hogy a mely pillanatban Apponyi és vezérkara a Lloyd-beli klubba bevonulnak, az ő napjuk leáldozott, miniszteri bársonyszékekről, államtitkári kinevezésekről, sőt még — uram

bocsá' — vicinális engedélyekről szót rózsás álmaik is mint a pára örökre elfoszlanak.

Van aztán egy harmadik nagy kontingens a szabadelvű pártban, a Mindenváró Adámok kara, a mely hirtelen tartózkodó lesz minden irányban, mihiyt valami eseményi, vagy helyzetváltozás van a levegőben, mert nem tudhatni, ki kerül fölül, melyik irányzaté lesz a diadal, már pedig ők mindig a győztesrel tartanak.

Ez a kullancs-tömeg most is várakozó állápontra helyezkedik, s további magatartását attól teszi függővé, vajjon a fuzionisták, vagy antifuzionisták törekvései sikerülnek-e?

Eddig minden jel oda mutat, hogy a fuzionistáké lesz győzelem, sőt szombaton, mikor a képviselőház többsége a horvát képviselők mentelmi ügyének tárgyalásakor Iseckutz Győzőnek a nemzeti párt nevében előterjesztett indítványát elfogadta, a mi eddig még soha sem esett meg, a leghatározottabban tartotta magát a hír, a mit lapunk budapesti tudósítója is megsürgönyözött, hogy a fuzió létrejötte befejezett dolog s ezt Horánaskynak holnap vagy holnapután előterjesztendő s a kormánypárt által is elfogadandó indítványa hivatalosan is konstataálni fogja.

A stréberek hada persze önmagát tagadná meg, ha ebbe szó nélkül bele nyugodnék s azért sajtójában dühösen demantál a fuzióra vonatkozó minden híresztelést s a közvéleményben azal iparkodik

hangulatot csinálni a 67-es alapon álló pártok fuziója ellen, hogy farsangi tréfnak mond minden kiszárgott fuzióhírt, mert hát még mindig reménykedik, hogy ha kenyértörésre kerül a dolog, megvesztik még, hogy megfeneklük az egész kísérlet; ők legalább el nem mulasztanak semmit, hogy úgy legyen.

Most azonban ez aligha fog nekik sikerülni. Mert Apponyi még soha oly szerény kívánalmakkal nem lépett fel, a kormány részéről még soha oly előékeny fogadtatásban nem részesült, mint most. Igaz, hogy Apponyi a választások tisztaságára vonatkozó kívánalmait azért szövegezte oly enyhe alakban, nemzeti kívánalmairól pedig azért hallgatott teljesen, mert az ő részéről csak fegyveresüetről s nem pártgyűlésről volt szó, amde a kormány ezt az alkalmat a fuzió előkészítésére használta fel a hogy erre a nemzeti pártban is megvan a hajlandóság, azt látjuk a párt sajtójának magatartásából.

A nemzeti párt egyik előkelő organumában olvassuk, hogy „ha a szabadelvű párt nem akar, vagy nem tud eléggé közeledni Apponyi álláspontjához, hogy egy tisztességes egyesülés ne megegyezzen a lapon létrejöhsen, akkor ez időszorint csak egy megoldás képzelhető, mely megengedjük — tökéletlen, a parlamentarizmus álláspontjából kifogás alá esik, de még is elfogadható, mert más lehetőség arra nincs, hogy a mai türethetetlen állapotokból kibontakozsunk. Ez a megoldás pedig a

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Kiállítás a hó alatt.

Csendben, zajtalanul, de a multak iránti kegyelet és a jövőbe vetett hit ünnepies hangulatával léptük át Magyarország milennárius esztendejének küszöbét. Jégkéreg borítja a természetet, de a hó felett, Petőfi szavai szerint, „piros rózsza koszorúzza a telet.” Piros rózsája a kegyeletnek, a reménynek, a nemzeti öntudatnak és ezer év viszontagságai után a békés fejlődés és hatalmas lendület áhitatának.

Ünnepies hangulat szállja meg a tömegek szívét és mindenki érsi, hogy a most ránk köszöntött új esztendő a történelem ritka évfordulói közé tartozik. Ezer év nagy idő egy nemzet életében és ritka az a nép, mely állami fennállását ily hosszú időre kiterjesztetni képes lett volna. Az ókor kulturális népei között Judaea, Persia, Phönícia, Hellas, Róma, egy sem érte meg fennállásának ezredik évét és az ujkori nemzetek között sincs Európában egy sem, mely ugyanazon földrajzi határok keretében, ugyanazon állami szervezet mellett ősi alkotmányának

eredetét, az uralkodó faj változatlan aszupremáciája mellett, ezer évre kisésmíthatná.

Nagy népek és nagy birodalmak pusztultak el, mialatt a magyar nemzet valóságos, nehéz viszonyok között, tatártól, töröktől, gyakran önkészétől is vérezve, hősi bátorsággal meg tudta védelmesni nemzeti önállóságának csaknem szakadatlanul ostromolt védő sáncait. A mostan élő leghatalmasabb nemzetek is ezer év előtt még alig léteztek; az orosz még adót fizetett a tatárnak, lengyelnek, Anglia még meg sem kezdte nemzeti alakulásának physiologiai processzusát; a francia még nem állapította meg állami határait, a német szét volt tagolva és az olasz nép eszadokon át a pápa világhatalma alá tartozott. Azok a népek pedig, melyek a magyarokkal együtt ezer év előtt léteztek, életviszonyaikban annyira elváltoztak, hogy rájuk ismerni se lehet.

A lengyel fel van osztva, a bolgárt elnyelte a szlávok, a bajor és az osztrák földrajzi és jogi határok között él, mint az előtt. Velence hatalmas teljesen aláhanyatlott és Dalmácia melléktartományra süllyedt. Csak a magyar faj tartotta magát és nem hódolt meg senkinek, amint hogy ő sem iparkodott soha magába olvasztani vagy leigázni más népet. A hódolt népek, mint azt Mun-

kácsy Mihály honfoglalási képe is mutatja, szabadon és önzéletes megadással járultak a hódító Árpád elé, hogy felajánlják neki földjüket, mert a hódító hadvezér nem kívánt maga előtt látni rabzolgákat, csak alattvalókat Talán jobb lett volna, ha századok beolvasztó politikája által Magyarországon is úgy, mint Franciaországban, Angliában és Németországban történt, az összes nemzeti-égek egy egységes, egynyelvű nemzetté alakult volna át, de a magyar nép többre becsülte a szabadság független érséjét, sem hogy attól bárkit is megfosztani iparkodott volna.

Igy él es a nép, csaknem minden faj-rokonság nélkül, magára hagyatva immár ezer esztendő óta itt Európában és államfenntartó tulajdonságainál fogva még sok száz év történelméből ki fogja venni a maga részét a jövőben is. Az isteni gondviselés különös kegyelme segítette eddig és tiszteket eszukulumban megifjúdott újra. Azért ifju vértől peszgo lelkiülettől méltó, hogy megünnepelje évesredének dicső emléket és kettő arccal, mint Janus; meesse időkre visszapillantván, büszke önérszettel és rendíthetetlen bisodalommal előre is eszezsse tekintét, mely a multak emlékeiből a remény szálait szöheti tovább, a jelenkor fejlődésnek ragyogó sugaraival.

szabadelpárti kormányzásnak olyan alakulása volna, mely legalább a közjogi státuszkvót minden rosszabbodás ellen biztosítaná; minden újabb sérelmes tény megakadályozna — esetleg megterolna a közélet erkölcsi tisztaságáért teljes biztosítékot nyújtana.

Ha ezen az alapon az egyesülés létrejön, a minek valószínűsége sokkal közelebb fekszik, mint bármely más eddigi fuzionális kísérletnél, a korrupció korlátozása elérhető lesz ugyan s ezt is nagy nyereségnek fogja tartani az országra nézve minden tisztességes ember; de a nemzeti aspirációk ismét csak háttérbe szorulnának s Apponyi is meg fog róla győződni, hogy a mi sajátos helyzetünkben a 67-es alapról csak visszafejlődés lehetséges, nemzeti irányban való előrehaladásról szó sem lehet.

Deák Ferencnek is az volt a végzetes tévedése, hogy a történelmi tanulságok félreismerésével bizott benne, mikép az általa kivívott kiegyezés állami önállásunk teljes visszaszerzéséhez fog biztos alapul szolgálhatni, pedig már életében kénytelen volt arról meggyőződni, hogy ezen az alapon közjogi önállásunk évről-évre visszafejlődik.

Hatályos nemzeti politika csak a függetlenségi és 48-as párt programja mellett képzelhető s a nemzeti pártnak küszöbön álló fuzióját is főleg azért üdvözljük, mert az meg fogja győzni ez igazságról azokat is, a kik még kételkedtek benne.

Hirek.

Pécs, 1896. január hó 20.

A csodafotográf Pécssett.

A csodák csodáit mindig egy-egy újabb vívmánnyal szaporítja a végesnek nevezett emberi elme, mely világokat ír s rajzol le onnan, ahol a csillagok bolyongnak, ahonnan le-lezalad egy sápadt futó csillag . . .

Ami bosszorkányság, ami varázsmesterség volt kevés évtizedekkel is ezelőtt, ahol

Tiszásados kulturánk hazai fejlődését és nemzetünk életképességét az emberi tevékenység minden terén, az országos ünnepek központját képező millennárius kiállítás lesz hivatalosan minden irányban kellő módon méltóan feltüntetni. A modern Magyarország életerős produktív képességének bemutatása mellett, retrospektív kiállításunk a történelem rég letűnt korszakait is fel fogja eleveníteni. A régi ereklyék gyűjteménye, régi épületek, műemlékek, szobrok, képek, műkincsek, fegyverek, okmányok és mindenféle régi magyar emlékek összeállítása különös specialitását fogják képezni ennek a szoros értelmében igazi nemzeti kiállításnak, mely történelmi részének különös vonzereje által felülmulja az eddigi összes kiállításokat, melyek eddig csaknem kizárólag az ipari haladás és mezőgazdasági termelés versenyképességének igazolására szorítottak. A magyar nemzet örökös harcaiban és létfenntartásáért vívott küzdelmeiben sok becses emlék elpusztult, de annál becsesebbek és értékesebbek lesznek előttünk azok, melyek a hasznos kegyelet által az ország különféle vidékein számunkra eddig megőriztettek.

A mi Magyarországon és hazánkra vonatkozólag külföldön régiség csak található, az mind össze van gyűjtve és vagy eredetiben, vagy hű másolatban művészi utánnal

csak a babonást, a megfoghatatlan helyest keresték, s látták sokan, ott mindenütt terjed a világhossz, és a tudomány hatalmaskodik, mind nagyobb hullámgyűrűket vetve, mint a tengeresem, melybe a sietőgőz égik lecsapván, a hullámok felháborodnak . . .

Ha megvesztél, no nem a magad jó szántából, de valami veszett kutya révén, imhol ott a Pasteur bacillusaival. A derék Kochról azonban ne is emlékezzünk, hisz csu ful felült a tüdővéss bogarainak, hanem az Edison, az már teremtő tehetség, kinek a jóvoltából még száz-kétszáz év múlva is hallhatják a derék unokák, hogy mint dalolta bele a mi derék Polgár Sándorunk az amerikai fonográfba a Goldstein Számi igéjét és nótáját, hát még Eiffel, aki felépítette az Eiffeltornyot, s A i d i n g e r, ki megteremtette Pécsből a kaszárnya várost, ezekről ne is beszéljünk . . .

Minden napra egy-egy újabb csoda, minden napra egy-egy újabb meglepetés, most legújabbban a Röntgen professzor szenzációs találmánya, egy fotografáló gép, amely a Miczikének nem a borzas fürteit, sem az ibolyás kék szemeit, a libegős pillákkal, hanem inkább a szívet, szóval a belsőt, a fűzőtől összeszorított mellestokkal, ezt fogja szemünk elé varázsolni . . . ?

Hát szenzáció, de veszedelmes találmány is ez, aminthogy egyik helyi nagyság annak idején megjegyzte.

— De hátha némelyik nagyembernek a fejét fogják le röntgenezni, akkor mi lesz?

Bizony mi lesz, bátorkodjunk kérdeni mi is — bizony sokszor üresség, üresség, szomorú és szürkeségbe oivadó üresség! . . .

Ebből a veszedelmes szerkezetű gépből, mint mondják, egy példányt Pécs városa is megrendelt s az, mint „Eilgut“ van útban a Mecsekalja felé s már legközelebb a fejekre, még pedig első sorban a tekintélyek fejére fogják rákeríteni a sort, akik közül azonban mint mondják többen — ezt a szellemi gillotinozást megelőzendők — ki fognak bujdosni a Rácváros menhelyére, ott keresvén es ellen az inszultálás ellen biztos védelmet.

Csatt.

Naptárend 1896. január 21-én.

Naptár: kedd, jan. 21. — Róm. kath.: Ágnes. — Prot.: Ágnes. — Görög-kel.: (1896. jan. 9.) Polienkt. — Zsidó: Schebat. — Nap két 7 óra 41 perckor. — Nyugszik 4 óra 45 perckor. — Hold két 5 óra 50 perckor. — Nyugszik 0 óra 58 perckor.

less található a május 2-ikán kezdődő és valószínűleg a késő őszi hónapokig nyúló kiállítás, melyet előreláthatólag a külföldről is tömegesen fognak látogatni. Napról-napra érkezők már aszerdésnél érdekesebb történelmi reliquiák és az ipari cikkek szállítása is már a jövő hóban megkezdődik. Az összes csoportok befejezték előkészítő és előjegyzési munkáikat. Eddig 16,000 kiállítónál több jelentkezett, mely az eddigi összes országos kiállítások jelentkezőinek számát messze túlhaladja. Körülbelül kétszáz nagyobbabású és kisebb, de remekül kiállított épület készen áll és ezek közt a történelmi főcsoport: Vajda Hunyad vára, az ősrégi jáki templom és Mária Terézia korabeli renaissance-épülettel, az ország faluja a magyar és nemzetiségi utcával, hol a magyarországi vidékek népelete lesz bemutatva, az óriási iparcarnok, mezőgazdasági, gyáripari, tengerészeti, hadügyi, pénzügyi, közlekedési, közoktatási, bányászati stb. monumentális nagy épületek, a közegészségi, meteorológiai, botanikai, halászati, cukorgyári, tejgazdasági, malomipari s száz más pavillon a hóval fűdött fehér lepel alatt egy mesebeli város kiemelkedő pontjait képezik. A nagykoruton épült kiállítási város nemsokára be fog népesedni a kiállítandó tárgyak sokaságával, ünneplő közönség és külföldi látogatók sere-

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok hideg; légnymás 760. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz hideg fagy.

Színház: „Cifra nyomoruság“, Csiky Gergely színműve

Szent Vencs-egylet közgyűlése délután 5 órakor.

— (A második vasárnap.) A nőegylet második uszonája siker dolgában felülhaladja megelőzőjét. Öt óra felé csoportostul jöttek a kipirult arcú leánykák, mamák és egy csomó korcsolya hordozó fiatal ember kíséretében — s a Deák-utcai egyleti helyiség termei csakhamar megteltek; a theázis is kezdetét vette és ha az elfogyott mennyiségből lehet következtetni, úgy ez alkalommal kétszer annyian voltak, mint a múlt vasárnap. Elmúlt az öt óra, egy fiatal ur megrázza az egyleti csemettyűt, s bejelenti, hogy ha csendben lesz a díszes társaság, hát öt perc múlva kezdődik a felolvasás. Ez a kritikus öt perc is elmúlt, és Tolnay Géza dr. a felolvasó asztalhoz ült és megtartotta szellemességtől duzzadó felolvasását „A szerelem stációi“ címmel. Mint a bevezetésben jelezte, vasuton, villamvonaton utaztatta keresztül a közönséget Amor berkein és 12 perc alatt több stáció hátrahagyása után megérkeztünk gondolatban az utolsó stációra, a házasságra, a hová mindnyájan, kik ezen a vonaton utazni szektünk, megváltjuk a jegyet. Persze, sokan igen szeretnének retour jegyet váltani, mert drága a buffet. A francia szellemességgel megirt kis csevegés valóssággal extázisba hozta a hallgatóságot; nem ártott volna ugyan, ha a felolvasó ur csak a vegyes vonat sebességével haladt volna, úgy tán a hatás még frappánsabb lett volna, az eszme társítások jobban szembezők lettek volna. Érdeemesnek tartjuk a felolvasás végső sorait — tudósítónk feljegyzései alapján reprodukálni: „A Juliák, Ofeliák, Gretchenek, Laurák ma is élnek, itt járnak közöttünk; de nincsenek Shakespearek, Göthék és Petrárkák, a kik őket megénekelnék. S ha tegnap a Hattyu fényes termeiben, vagy itt e kedves hallgatóság előtt szavazásra bocsátanám a kérdést, azt hiszem, egyhangulag megállapítanók, hogy Amor tegze kimerithetetlen, nyilai nem fogyanak ki soha és az ő hatalma felettünk örökkön tartó!“ Frenetikus taps követte a felolvasást és sokan siettek a podiumról lelépő „kis dokornak“ gratulálni. „Ugy-e ön is megváltotta a jegyét az utolsó stációra?“ kérdeste egyik uri hölgy, a ki kezet fogott

geivel. A világ minden tájairól messze országokból, Amerikából, Indiából, Egyiptomból, Olaszországból, Angliából, Francia-, Német-, Törökországból és a szomszédos keleti tartományokból egyre-másra jönnek a jelentések, konzulátusoktól, társulatoktól, hatóságoktól, melyek tömeges és csoportos látogatásokat jelentenek.

Az érdeklődés a folytonos előkészítődésekkel együtt halad és mire a hó elolvad és a tavaszi enyhe szellő meglebben, Magyarország kiállítása a népek testvéries érintkezésének gyűlhelyévé fog válni.

Magyarország e redéves története sok ellenséggel való küzdelmükkel van tele; az ezer év végén sok barátot fog szerezni nekünk az az ünnepi alkalom, hogy a külföld hazánk kulturális életképességéről a kiállításán saját szemével fog meggyőződést szerezhetni. De magunk is fogunk belőle tanulni és azért bizvást elvárjuk, hogy a kiállítás nemcsak dicsőségünket fogja emelni a külföld előtt, de hasznos iskolája is lesz mind azon törekvő elemeknek, melyek Magyarország jövőjét a komoly munka és nemzedek haladás biztos sikerétől várják és reménylik

Fekete József.

a felolvasóval. A feleletet azonban nem hallottuk. — Ezután Schneider István né lépett az emelvényre és Kaltnecker Györgyné zongora kísérete mellett, a hallgatóság fokozódó tetszés zaja közepett több gyönyörű dalt adott elő, szépen iskolázott, csengő hangjával. Elsőnek Dankó Pista szerzeményét, az „Édes anyám üzenje meg”... kezdetűt adta elő, majd a kitörő tapsvihar és „hogyan volt” elhangzása után Rubinsteinnek „Gelb rollt mir zu Füssen” kezdetű dalát. Különösen excellált Schmidt Antal dr. édes bus kesergő dalában, a „Sötétedik, sóhajt a szív”... kezdetűben, melyből közkívánatra két strófát énekelt, és megtoldotta ezen kívül Káldy „Ha te tudnád a mit én”... kezdetű pajkos dalával s befejezte egy kedves kis áriával a Boccacioból, az általánosan ismert „Ha már enyém a szived”... kezdetűvel. Lassan-lassan lecsillapult a tapsvihar, egyik fiatal ember a zongorához ült s addig-addig veregette ki rajta a csábító táncdarabokat, míg a fiatalság kedvet kapott és a minden ízében családias jellegű mulatság úgy végződött be, mint az első alkalommal. A jelenlevők névsorát tudósítónk csak megközelítőleg képes adni. Ott voltak: Szuly Jánosné, Littkéné, Fischer Ferencné, Krasznay Jenőné, Czvetkovich Gyuláné, Molnár alezredesné, Förster Béláné, Otócskáné, Grünhut Ignácné, Krausz Jenőné, Ullmann Károlyné, Löwy Lipótné, Altné, Dorschné, Mundiné, özv. Kaltnecker Györgyné, Salamon Józsefné, Schneider Istvánné, Szautter Gusztávné, Aidinger Jánosné, Bartókné, Németh Gyuláné, Blum Béláné, Ballier Sándorné, Darócy Aladárné, Krasznay Mihályné, Stern Károlyné, Sávelné, Stein Henrikné, Hegedüs Imréné, Piacsek Gyuláné, Eizer Jánosné, Bodó Aladárné, Erreth Jánosné, Heideckerné, Bock Lajosné, Fuchs Ádámné, Seb Károlyné, Kindl Józsefné, Hinka Lászlóné, Schwabachné, Erreth Kálmánné, Denkné, Naschitzné, özv. Bartosságh Imréné, Kocs Dénesné; — továbbá sok sok fiatal leány, mint Kaltnecker Micike, Hoffner Viki, Gillming k. a. (Budapest) Hegedüs nővérek, Sidlauer k. a., Alt k. a., Mitzky k. a., Hirschfeld k. a., Stern k. a., Thaly nővérek, Nasitz Gizella, Löwy Anna, Nyers Angyalka és még igen sokan vidékiek, kiknek neveit a legnagyobb utánjárásra sem sikerült megtudnunk.

— **(A mai városi ünnep.)** Ünnepi színben volt a város ma délelőtt. A templomokból özönlött a nép és azt hittük első látásra, hogy a tegnapi vasárnap ünnepi hangulata és ájtatossága átszarmazott a szürke hetfőre is. Fábrián és Sebestyén napja lévén, mely nap városi fogadalmi ünnepet képez, ünnepélyes nagy misét tartottak a belvárosi plébánia-templomban, valamint az irgalmasok templomában, ez utóbbiban bucsúval egybekötve. A város fogadalmi ünnepét a templomi ájtatosságokon kívül délből fényes bankettel ülték meg a Hajóban, hol Kardos Kálmán főispán, Aidinger János kir. tanácsos polgármester, Vaszary Gyula főkapitány, Majorossy Ferenc főjegyző s városunknak még igen sok notabilitása vett részt. Persze, a bankett igen emelkedett, ünnepies hangulatban folyt le és felköszöntők is hangzottak, no nem Fábrián és Sebestyén mártírok, de a városatyák egész ségére és a város jövőjére. Ugy legyen!

— **(Kassinói közgyűlés.)** A Pécsi Polgári Kaszinó jövő hó 9-én délután 3 órakor tartja évi rendes tisztújító közgyűlését saját helyiségében.

— **(A pápa jubileuma.)** Január 18-ika nevezetes évforduló volt a katolikusokra nézve. Fél százados évfordulója annak, hogy XIII. Leó pápát püspökké szentelték fel. Csendben, ünnepélyesség nélkül ülték meg a Vatikánban e jubileumot, a melynek napját az ájtatosságnak és kegyeletnek szentelték. XIII. Leó pápa szigorú visszavonultságban él világra

szóló magasstos hivatásának. Nem hagyja el a Vatikánt, a melynek falai között már három évtized óta csak fogoly pápák laknak. Még Szt. Péter templomában is csak ritkán jelenik meg. Csak titokban fordul meg néha a fenséges hajlékban és midőn senki sem látja, a konfesszió földjére térdei, szerencsétlen elődje: VII. Pipus márványszobra mellé, kinek szive Velencében pihen, astán felmegy és a galilei halásznak már millió keresztény forró csókjai által valószággal simára csiszolt érclábat csokolja meg. Az álomtól sok órát elvon, hogy idejét a munkának szentelje. mert a most már 86 éves aggasztánnak vállaira a problémák végtelen tömege nehezedik, melyeknek megoldása még ő reá vár. Az egész világ áhitatos tisztelete fordult e napon a szent aggasztán felé, a kinek tünelményes életpályája korunk történetének egyik legragyogóbb lapja. Városunkban is megülték a templomokban a pápa jubileumát. Hosszas harangzugás hirdette vasárnap virradóra a jubileumot a katolikus híveknek és szentmisékben emlékeztek meg az ötvenéves püspöki jubileumát tartó egyházfejedelemről.

— **(Tisztújítás az ügyvédi kamaránál.)** Szombaton a tagok élénk részvétele mellett ment végbe a pécsi ügyvédi kamara tisztújítása. Személyesen 48 tag adta be szavazatát, vidékről pedig 53-an küldték be szavazó jegyeiket, ezek közül azonban egy nem lévén szabályszerűen lezárva, félretette s így az érvényes szavazatok száma ke-rek 100-at tett ki. Ezek szerint elnökké megválasztott Erreth János 99 szavazattal, alelnökké Jobst László 98 szavazattal, titkárrá Pleininger Ferenc 99 szavazattal, ügyészé Miltényi Miklós dr. 98 szavazattal, pénztárosá Szakváry Emil 97 szavazattal, választmányi tagokká: Szautter Gusztáv 97 szavazattal Szuly János 96 szavazattal, Simofay János 93 szavazattal, Hinka László 83 szavazattal, Fekete Mihály 82 szavazattal, Csigó János 78 szavazattal és Kereky Mihály 73 szavazattal. Választmányi póttagok lettek: Nick Alajos dr. 77 szavazattal, Bodó Aladár dr. 76 szavazattal, Krasznay Miklós dr. 70 szavazattal és Nemes Vilmos dr. 50 szavazattal. Nagyobb számú szavazatokat nyertek még, rendes választmányi tagságra: Egry József 25, Németh József 21, Toldi Béla dr. 7 szavazatot, — póttagságra: Stern Károly 31, Horváth Antal 20, Kereky Mihály dr. 18, Toldi Béla dr. 11 szavazatot.

— Az eredmény kihirdetése után Erreth János elnök köszönetet mondott az iránta immár hetedizben nyilvánuló bizalomért s hivatkozván 18 éves elnöki multjára, ígéretet tett, hogy mint a multban, úgy a jövőben is legfőbb törekvése lesz az ügyvédi kar és a kamara tekintélyének megvédése és emelése. Ezután tekintettel arra, hogy az ügyvédi törvény szerint az időközben megürelt választmányi helyekre a megelőző választásnál viszonylag legtöbb szavazatot nyertek hivandók meg, konstátálta az elnök, hogy a Stern Károlyra mint rendes választmányi tagra esett egy szavazat s ugyanarra mint póttagra esett 31 szavazat érvénytelen, mert nevezett ügyvéd fegyelmi ítélet hatálya alatt áll s mint ilyen a törvény szerint a választmány tagjává nem választható, tehát rá érvényesen szavazni sem lehetett. — Közgyűlés után az ügyvédek a „Vadember” vendéglő étkező termében gyűltek össze kedélyes vacsorára s a mulatság csak a késő éjjeli órákban ért véget.

— **(Virágestély.)** A „Pécsi jótékony Nőegylet” az utóbbi időben nagyobb szerencsével működik estélyeit, illetve mint azelőtt. A még mult évi decemberben szép eredménnyel rendezett táncestélyét követte a f. évi január 12-én adott délutáni thea-ozsonája, mely ugyan szépen belenyullott az esti órákba és mely mintegy 60 frt jüvedel-

met hozott a nőegyletnek bátorításul arra nézve, hogy minden vasárnap rendezzen thea-ozsonát. A siker tetőpontja azonban a mult szombaton rendezett virágestély. Eltekintve a nőegylet előbb említett estély, illetve theadélután eredménye folytán a nőegyletben való bizalomtól, része volt ezen siker előérében azon körülménynek, hogy az idei farsangnak ez volt a csak késő tudomásra hozott és rendezendő jogástáncestélyen kívül egyedüli mulatsága, hol a város intelligens közönsége kivétel nélkül megjelenhet. Meg is jelent eme közönség nemcsak teljes számban, hanem különösen a teljes számban elfoglalt páholyban levő — de még a táncra vágyó — hölgyek is, oly fényes és pompás toilletben jelentek meg, hogy az estély inkább bál, mint táncestély jellegét mutatott. A siker oroszán része azonban a nőegylet alelnökét Sável Kálmánné Ó méltóságát illeti, ki ily ügyekben való jártasságánál fogva a kihasznált helyzet, valamint az ügyes rendezés által valóban remekművet alkotott a „Virágestélylyel.” Nem volt a „Hattyu teremben” hölgy, alig volt férfi, ki virággal nem díszelkedett. A hölgyek legtöbbje róza, szegfű, ibolyával díszített toilletben tündökölt; volt képviselve azonban a gyöngyvirág, hóvirág, viola, almafa, barackfa, körtefavirág, lilium, jázmin stb. is. Ott voltak a késő éjjeli órákig: Kardos Kálmán főispán, Opris Péter posta- és táviradaigazgató, Wiesner Rajmár bányagazgató, Salamon József tanfelügyelő, Jesszensky Lajos orvoséki elnök. A nőegylet buzgó tagjain kívül jelen volt hölgyek névsorát következőkben adjuk: August Olga, Balogh Marián, Blachier Aranka, Brodszky Márián, Breuer Rózeika (Barcs-telep.) Cserny Stefáni, Duka Szanda, Eisner Juliska, Elter Mici, Eötvös Ilona, Feilhauer Mici, Fekete Irma, Forray Agatha, Gilming Józsa (Bpest), Hesser Serafin, Hoffner Viktória (Feked), Hoffmann Elza (Cseina), Henfner Irma (Oszró), Hegedüs nővérek, Hoser Margita, Kaltnecker Mariska, Kohn Ilona, Kovácsics Irén, Krasznay Aranka, Kocsis Ilona (Sárbogárd), Kristóf Vanda, Labrenz Mariska, Lederer Sora, Lechner Nessa, Löwy Anna, Masaly Paula, Naschits Gizi, Nagy Clémi, Német Margit, Opris Angella, Pfeffer Ilka, Propper Bella, Rásky Panna, Radocsay nővérek, Bándi nővérek (Sólymár), Reberics Gizi, Rimoi Gizi (Nyitra), Rosinger nővérek, Sidlauer Irén (Sellye), Schnekkenberger Julia, Schwars Frida, Schönherr Ersei, Stern Mariska, Tallián Imike, Toma Gizi, Trixler Aranka, Ujváry Jolán, Vasváry Irma, Vasváry Ilona, Werner Elza, Weidinger Etel és Zeller Riza (Bécs).

— **(Farsangi ebéd.)** Csütörtökön, a hó 23-án Dr. Szeredy Antal szökő-egyházi kanonok házánál dinér lesz, melyre sokan lesznek hivatalosak a világiak közül is.

— **(Vöröskereszt-táncestély Dombóvárott.)** Az „Országos magyar vörös kereszt” egylet dombóvári fiókja javára folyó hó 30-án Dombóvárott, a „Korona” szálloda összes termeiben táncestélyt rendez. Kezdeté 8 és fél órakor. Személyjegy: 1 frt 50 kr., családjegy 3 személyre 3 frt., több személyre 5 frt. Felülfizetések a dombóvári vörös kereszt egylet üdülő állomása javára fordítatnak s köszönettel hírlapilag nyugtáztatnak.

— **(A pécsi kath. legényegylet bálja.)** melyet szombat este a Vigadó pasar világitásu termeiben tartottak meg, minden tekintetben fényesen sikerült. Különös elismeréssel kell adoznunk a mulatságot rendező egyesület tagjainak azért a szép viselkedésért, mely még elitbálok ifjúságának is tisztességére válnék. Nem volt ott kurjantgatás, izetlenkedés, mindenki csak azon volt, hogy mulasson és mulattasson. A négyeseket két kolonban 64 pár táncolta. A táncrend egy kék selyembe kötött filigrán könyvecské

volt, mely Rihmer helybeli könyvkötő jó ízlését dicséri. Herceberger bácsi rendezése mellett egyesek lejtették a mentéttel is, mely a nézőként szereplő vendégeket is nagyon meglepte. A menüett bevégeztével egyik egyesületi tag megköszönte a fáradhatlan Herceberger oktatásait és átnyújtották az egyesület ajándékát képező sárga csikókat egyesben bele alkalmasva egy táncrend lapjai közé. Az uri osztályból is sokan nésték végig a jól sikerült mulatságot és szünóra alatt az étkező zafolálásig megtelt, a hol a vendéglő, Skrobay uram derekasan kitett magáért. A peszágnek ugyan az alkalommal nem igen volt keleté, de annál inkább fogyasztották a jó borokat. Jelen volt referensünk a következő névsort állította egybe: Neuwirth Anna, Langer nővérek, Felber Luiza, Gadó N., Balogh Mariska, Fischer nővérek, Tabak Mariska, Hermann Mariska, Ehrnhaft Mariska, Benedek Mariska, Sass Irma, Mórócz nővérek, Köröstyös Mariska, Alt Borbála, Kopács Zsófia, Vidákovics Etel, Hippan Erzsébet, Biebert Teréz, Vogl nővérek, Vogl Olga, Gerényi Teréz, Schneider Mariska, Gergits Mariska, Vinkler Terka, Róhált Józsa, Hauk Riza, Kétyi Aranka, Stallenberg nővérek, Andrásovics Teréz, Schmidt Aranka, Somogyi Róza, Horváth Anna és Ilonka, Bovara Mariska, Csonka Mariska, Inhof Katalin k. a. Felülfizettek: Na. Dr. Zeinkó István kanonok 5 frt, Na. Szeifritz István kanonok 2 frt, Na. Dr. Lechner kanonok 5 frt, Na. Dr. Szeredy József kanonok 2 frt, Felber Ferenc 1 frt 40 kr, Tauszig Zsigm. 1 frt, Spitzer Béni 1 frt, Dr. Löwentheil 1 frt, Dr. Igaz 2 frt, Schw. Péter 50 kr, 10 N. N. egyenkint 20 kr, Dollinger 70 krt.

— **(Garázdálkodás.)** Széles kedve volt folyó hó 8-án Mintanovics György baltaszéki lakosnak, a ki részeg fővel beállított este 7 óra után Szetykovics Péter szerb tanítóhoz, kit mulatni hitt. Ez azonban semmi képen sem akart vele menni s e miatt Mintanovics az ablakokat sorba beverte, sőt az ajtót is befeszítette. A garázdálkodót a szegzárdi kir. járásbírósnál jelentették fel.

— **(Baromfi tolvajok.)** A napokban Brumbauer Mátvás, Heer Mihály és Müller Péter baltaszéki lakosok tyukhusra éheztek s hogy ebbeli vágyuknak eleget tessenek, több helyre. köztük Szebényi Andrásnéhoz, Braining Mátváshoz, Luszt Fülöp höz és Hofmaister Jánoshoz ellátogattak éjnek idején s a baromfiakat összeszedték. Hofmaister Jánostól még egy zsák lisztet is elemeltek. Tettük azonban nem maradt titokban, mert az orgasdájukkal együtt lépre kerültek.

— **(Vaddisznó vadászat)** A püspöki uradalom tulajdonát képező egerági határban a most mult szombaton hajtóvadászatot tartottak vaddisznókra, mely alkalommal két igen szép példány esett. A vadászon a pécsiek közül résztvettek: Blaszkovich István táblai elnök, Otocska Géza bérlő, Hamza Géza, Ágh Timót és ifj. Bráza Kálmán. A vadászat után lakoma volt.

— **(Anyósa helyett a butorokat törte össze.)** Türkevi Nagy János napszamos ember már régóta örökös perpatvarban él anyósával, Nagy Lászlónéval, a ki a felesége szívét is mindenáron el akarná fordítani Türkevi Nagy Jánostól. Tegnep, vasárnap, is abban mesterkedett, hogy a menyecske összeveessen az urával s el is ért annyit, hogy az asszony már ebéd után ott hagyta az urát és elment az anyjához. Türkevi Nagy János várta késő estig türelemmel az asszonyt, s mikor hiába várta, elment az anyósa lakására, gondolván, hogy ott találja a feleségét. A menyecske ott is volt, hanem azért helyette az anyós fogadta nem a legbarátságosabb „adjon isten”-nel a férjet s kéreken kijelentette, hogy a lányát

nem engedi hasa az urához. Hát erre fel forrt Türkevi Nagy Jánosban is a harag s rövidesen el akarta tángálni az anyósát. Az azonban kimenekült előle az udvarra s ekkor a dühös ember neki esett a szobabutoroknak s azokon töltötte ki bossuját, összetörvén darabokra mindent, a mi csak összetörhető volt. Ma astán feljelentette a garázdálkodó volt az anyósa s az ügy a bíróság elé kerül, hová idegen vagyon rongálása, életveszélyes fenyegetés és magánlak megsértése vétkeért tiltálja majd a dühöngő embert, a ki valószínűleg azzal fog védekezni, hogy ő a butorokat azért törte össze, mert haragjában az anyósa csontjait vélte ropogatni.

— **(A Pécsi korcsolyázó-egylet táncestélye.)** A korcsolyázó egylet január hó 29-én Böhm Ferenc, Bogay Kornél, Hensl Emil dr., Lauber Rezső, Littke József, Lajpcig József, Majorossy Viktor, Natter Jenő, Schlauch Viktor és dr. Reeh Dezső urak rendezése mellett zártkörű táncestélyt rendez a Schwarz féle „Vigadó” termében, melyre az egyesület tagjait ez uton is meghívja a rendezőség. Az estély kezdete este fél 9 órakor. Beléptidijak személyenkint 1 frt, családjegy 4 frt, melyek előre Natter Jenő urnál az egyesület pénztárosánál és az estély napján a pénztárnál válthatók.

— **(Tűzoltók orvosa.)** Dr. Silberfreund Lipót egyetemes orvostudort az önkényes tűzoltó-egyesület testületi orvosává választotta.

— **(Táncestély Siklóson.)** A siklósi Társaskör jövő hó 1-én a „Pelikan” vendéglő nagytermében táncestélyt rendez. Beléptidij 1 frt. Családjegy 2 frt 50 kr. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Községi restauráció Duna-Szekescsön.)** Duna-Szekescsön a napokban tartotta meg Trixler Károly főszolgabíró a tisztújító székét. Megválasztották bírónak Mayer Ignácot, helyettes bírónak Matus Andrást, pénztárossá Csizsár Jánost, ellenőrré Huber Istvánt, esküdtekké: Ferenczi Ferencet, Martina Andrást, Ferenczi Józsefet, Szmercsák Mladent, Plavits Rádót, Huitz Józsefet és Schmidt Ádámot. — Egy töredék a pénztárosi állás betöltésénél az eddig 16 év óta szakértelemmel és ritka buzgalommal és becsületességgel működő Csizsár János helyett ugyan másra szeretett volna szavazni, de a képviselőtestület más alkalmas egyén hiányában egyedül Csizsárt jelölte.

— **(A hol mindent megfelebeznek.)** A mőzsiokról tudva van, hogy mindent megfelebeznek és így csak nehezen vergődik még a legüdvösebb eszme is köztük zöldágra. A törvény értelmében ugyanis köteleztettek egy állandó mesedékház felállítására, melynek céljaira meg is vettek egy 1800 frtos épületet. E községi határozatot azonban többen megfelebeztek s végre most a belügyminiszter elutasítva a felebezést, jóváhagyta a házvételt és elrendelte a mesedékház felépítését; ezt a határozatot is szeretnék megfelebezni, ha — lehetne.

— **(Hadastyánok bálja.)** A szombaton este tartott három mulatság közt a baranyamegyei hadastyán-segélyző-egyesület bálja siker és látogatottság dolgában egy formán előkelő helyen állott. A táncmulatság a Scholtz féle sörházban volt, melynek termeit zafolálásig megtöltötték a vendégek; a tánc teremben pedig csevegve zsiibongott a szép leányok és fiatal asszonyok serege s Rác Gusztó és Jónás János egyesült bandájának talp alá való zenéje mellett járták a csárdást, a valzert és sorban a táncrend összes számait. Volt jókedv és feszélytelenül állott a mulatság virradatig, a mikor is a nagy vendégsereg, a kipirult arcú leányok, az asszonyok azzal mondtak bucsut a hadastyánoknak, hogy — viszontlátásra a legközelebi mulatságon! A táncmulatság rendezősége

igen elősékenyen gondoskodott a sok szép táncosnő mulattatásán s buzgólkodását siker is koronázta, mert a hadastyánok báljára mindig jó hangulatban gondol vissza az a sok szép fiatal leány és asszony, a ki ott volt a kiknek felejthetetlen lesz sokáig ez a sikerült táncmulatság! Felülfizettek: Mayerhöffer András 2 frt 50 kr., Jovits Mihály 2 frt 40 kr., Oberritter Riza 1 frt 50 kr., Muska Antal 1 frt 20 kr., Ruepprecht Nándor, Lanter Ferenc, Sohr Sándor, Szabó József, Grünbaum Farkas, Szélics Ferenc 1—1 frt, Herczeg János, Dorn Antal 60—60 kr., Müller József, Konvalinka Károly, Ritzl Jánosné, Dorn Lajos, Ritzl János 50—50 kr., Krausz L., Rostás Géza, Donner József, Sebők Gyula, Mayeraszy N. 40—40 kr., Horváth György 20 kr., összesen 21 frt 50 kr., a mely adakozásért legforróbb köszönetet fejezi ki a Hadastyán egylet választmánya.

— **(Meglopta a feleségét.)** Orbán János napszamos igen derék ember volna; csak egy hibája van, hogy szenvedélyesen szereti a pálinkát. Ebben a szenvedélyében már olyan tökélyre vitte, hogy alkoholmérgezésből eredt betegség miatt bevitték a kórházba, honnan csak tegnap szabadult meg. Szép lassan haza ballagott a lakására, a hol a feleségét nem találta otthon. Az volt ekkor az első dolga, hogy körülnézett, nincs-e valahol egy kis pálinka. S mert még csak egy kortyot sem fedezett fel sehol, s mert száraz volt a gégeje és igen-igen szomjazott, kifordult a kamrába s ott egy zsák buzára találván, szépen a vállára hajította s elvitte egy korcsmárosnak, hogy adjon neki a buzáért — pálinkát. Orbán Jánosné mikor hazament, mindjárt észrevette, hogy járt valaki nála s majd a guta kerülgette, mikor a többi lakók elmondták, hogy az ura volt, a ki a kamrából egy zsák buzát vive elment, nem tudják hová. De az asszony már kezdte sejtetni az igazságot, s elindult az ura keresésére. Meg is találta egy kis korcsmában holt-részezen s csapott olyan patáliát vele, hogy a rendőröknek kellett lecsöndesíteni. S aztán hazavezette az urát, igérvén neki, hogy feljeleníti, a mért meglopta s elitta azt a zsák buzát, a mit ő két keze keserves munkájával szerzett, míg az ura a kórházban feküdt.

— **(Elveszett brilliántgyűrű.)** Ma reggel elveszett egy brilliántgyűrű 150 forint értékben. A becsületes megtaláló adja át a rendőrségnél, hol tíz forint jutalmában fog részeseülni.

— **(Késelés a Flórián-utcában.)** Lapunk egyik közelebbi számában ily címen megirtuk azt a tréfás históriát, melynek az lett a vége, hogy a panaszt maga rendőrség is elutasította kérelmével, mivel kitünt, hogy jobban ő a hibás s nem a panaszlottak, s mert az egész késelési eset csak tréfán, alapult s a tréfánál tovább nem is ment. A hirben említett, Ladislaus kivánságára azonban újból is kijelentjük, hogy maga a rendőrség sem vette komolyan a dolgot és ő nemcsak nem tréfált az eset fiatal hősével, kést nemcsak nem fogott rá, de egyáltalában nem is állt vele szóba s rá a késelés még tréfából sem fogható.

— **(Halálozás.)** Ferency István, 64 éves korában, tegnap este meghalt. Temetése holnap (kedden) lesz a Mária utca 21, szám alatti gyászszobából a budai külvárosi közsirkertben. Az engesztelő szentmise pedig f. hó 22-én délelőtt 10 órakor mutatatik be lelketüdveért a belvárosi plébániatemplomban. Az elhunytat, a ki évek hosszú során át volt a pécsi takarékpénztár hűséges és fáradhatlan pénztárosa, özvegye született Jäger Ilka asszony, gyermekei Ferency Ilka dr. Jobst Lászlóné, dr. Ferency László, Ferency Andor és Ferency István, sógorúje Ferency Ilka Finác Gyulané, veje dr. Jobst László, unokái

Jobst Mártha, Imre, Laoi, Ilus. és Pista, valamint széleskörű rokonság gyászolja. — Feszti Károly, 47 éves korában, tegnap reggel meghalt. Temetése holnap (kedden) délután 3 órakor lesz a városi kórházból a szigeti külvárosi temetőbe. Az elhunyt régebb időben a Lyceum-könyvnyomdának volt bérlője.

— (Hajh, szegény tót legény!)

„Szép drótos“-nak hívták; a neve Kohajdik Imre és Trencsénből jött le a Mecsek aljára. S itt aztán szerelmes lett egyik honfitársánójába, özvegy Kapelka Józsefnébe, a ki a mellett, hogy szintén Trencsénben született, még szemrevaló és jómódu asszonyka is. Kezét is csakhamar megkérte, sőt már vagy három hétig jegyben is jártak együtt. Szerelmük háborítatlanul folyt mindaddig, míg egy uniformisos ember nem kezdett a házhoz járni. Ezt az embert, a ki — közünk szolván — egy jó markos katona, ott is érte párszor a szerelmes drótos tót a menyecskénél. Ebből sűrű szóváltás támadt közöttük, a mit az özvegy végre megsokalván, mert a tót legénynél jobban is tetszett neki a markos bakagyerek, Kohajdikot tegnap kerekén elutasította. Ezen elutasítás miatt támadt szégyenében a szerelmes tót legény először is elment egy kocsmába, a hol is — hat liter boroknak elfogyasztása után — elvesztette végső reménységét és a földre rogyott. Buját követendő, egy kis kijózanodás után neki indult a zországnak, de tovább nem jutott az özvegy lakásánál, a hol — részegen rogyott össze és várta a halált, hogy megszabadítsa csalódott szívét a földi keservektől. A halál azonban nem jött, hanem helyette jöttek a rendőrök s a szerelmes drótos tótot bevitték a kóterbe, hogy ott kiáludja a részegséget.

Művészet, irodalom.

○ Szegény Jonathán. Ezt kedves, fülbemászó zenéjü operettet szombaton este olyan előadásban hallottuk, mely mulattató volt ugyan és egyes részleteiben kitűnő, de azért mégis hagyott fenn kívánni valót a siker teljességéből. Hogy először is a karokkal számoljunk le, bizony azok jobban is vigyázhattak volna a zenekíséretre és — viszont. A cselekmény mellékalakjait képeső szereplő hölgyek és urak ismét nem tudták, mért is vannak ők a színpadon. De még az egyetemi hallgató kisasszonyok se találtak bele magukat szerepeikbe s élükön Bodrog hiné jobban is kiaknázhatta volna szerepe komikumát. Dezsérit most láttuk először olyan szerepben, a mi nem neki való. Quikli Tóbiás, az impresszárióhoz neki sem hangja, sem temperamentuma nincs; s ez meg is látszott rajta. Balla a tengyel gróf szerepéből nem csinált semmit s egyáltalában dicsérettel csak Polgárt, Juhász Ilonát, Sz. Nagy Imrét és Kaposi Józsiát említhetjük. Polgár a címszerepet minden tekintetben, úgy játéka, mint ének dolgában kitűnően adta. Juhász Ilona Harriet nehéz énekszerepében bravúrral, csillogtatta hangjának ércét. Sz. Nagy Imre ezt már csak — akarta; de ismerve a nagy betegséget, melyen keresztül ment, elismeréssel kell lennünk lelkiismeretessége iránt. Kaposi Józsi Molly szerepét igen kedvesen játszotta meg; kár, hogy úde hangján néha idegentormakiejtés érezhető. Az előadást, a szombatesti három mulatság dacára is olyan ház nézte végig, a melyre nem is lehetett számítani. Tapsban sem volt hiány. (→)

Tolonc. Vasárnap este ment Tóth Edének ezen örökszepségü népszínműve

zafolt karzat, de üres földesint előtt. Pedig az előadás kitűnő volta megérdemelte volna a telt házat. Dezséry páratlan Mravcsák volt. Jó kedvvel játszott Késdi Juliska (Angyal Zsófi), Kiss Pista. Polgár-nak maszkja megneveztette a közönséget. A többi szereplők is jól megállták helyüket. A kórházi jelenetnél azonban bosszantólag lérmázott a sugó.

○ Peterdi Orosházán. Szintársulatunk jeles tagja, Peterdi Sándor, ki esinigen zatói engedélyt nyert, direktori pályáját Orosházán kezdi meg, honnan ma kapta meg az egy hónapra kért s megadott előadási engedélyt. Első állomáshelyéről Peterdi társulatával Szentese megy, onnan pedig Szarvasra; így tehát — úgy látszik — Tiszamelléki tournét rendez előlőben is. Tehetséges erőkből összeválogatott társulatának primadonnája H. Serfósy Etel lesz a vidéki színpadok egyik legjobb énekesnője.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. 20-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai ülésben még mindig a belügyi tárca volt a napirenden, a mire azonban nagy fontosságot nem igen helyeztek a honatyák, midőn a t. Ház levegője egészen telítve volt a fúzió-hirekkel.

Péchy Tamás és Horváth Géza beszéltek a javaslat ellen, míg Tuba János mellette. A jobboldal nagy érdeklődésében fejeződött ezután

örömem. Férfjemnek, úgy látszik, az efféle előzékenységek nic-enek inyére.

— Az ön férjének nincs igaza. Vidéken társaságokat keli teremtenünk, ha azt akarjuk, hogy jól teljék az idő.

— Ó, de én nem óhajtom, hogy az idő gyorsan teljék. Ellenkezőleg, azt szeretném, hogy boldogságom örökké tartana.

Mily önzés! Jussion eszébe, édesem, hogy habár a nőknek a szerelem egész életök, ugyanezt a férfiak felől nem mondhatjuk el. Önnek a férje . . .

— Ő boldognak érzi magát, — vágott közbe Cecilia. — Én jól érzem, hogy ő boldog. Az én Károlyom soha sem csalt meg engem. Még Amerikában fogadást tett nekem, hogy minden becsvágya az lesz, hogy életét leányával és velem magányosságban töltsen el . . . És én, a ki épp akkor vesztettem el kedves, jó fivéremet és utolsó rokonomat; én, kinek legédesebb reményeivel egy jó testvér elveszte miatt keletkezett bánat vegyült, — lelkemet egészen e férfinak szenteltem, ennek az ildomos, derék embernek, kinek minden óhajta egyezett az enyémmel s kinek ígéretei anynyira megfelelték ki nem fejezett vágyaimnak. A világi zaj, a mulatságok zivaja, lehet, kellemesen visszhangzik az üres szivekben; de mikor a szív szent, gyöngéd szerelemmel van megtelve . . .

— Elég, édesem, elég! Én csak szerencsétlen özvegy vagyok s ön vágyat ébreszt bennem, hogy újra férjhez menjek.

— Hát nem volt eddig is némi vágya, Helén? . . . Figyeljen rám. Én azt hiszem, ön nem idegenkednék attól a tervtől, melyet én ma terjesztettem eléje.

tattak. A tölgyfák lombjai borultak alá a pázsitos helyre, zöld boltozatot képezve a hevenyészett étkező helyiség fölött.

Sirac báróné csillogó öltözékben ült barátnője mellett és abban a hitben ringatta magát, hogy az egyszerű fényűzés, melyet Savaréze ez alkalommal kifejtett, az ő irányában tanusított megkülönböztetésből eredt.

— Ó, uram, — mondá az elköltött reggeli után, — ön nekünk egyszerű, mezei reggelit jelzett, holott semmi egyéb nem hiányzott annál, csupán — az egyszerűség.

S e közben apró kortyokban meleg kávé szürösült, míg szeme gyönyörködve pihent egy régi sevrés-i átlátszó porcellán kék zománcán, míg finom ujjával aranyozott szélét simogatta.

— Ne csudálkozzék ön, báróné, ne csudálkozzék! — kiáltott föl Bordomieu Gyula, kit a peszgo már föllelkesített. — Az én Savaréze barátom nagyon jól rendezte ezt a dolgot s még más meglepetést is tartott fönn számunkra. Három kis özet hozatott a Jardin d'acclimatation ból, melyekkel majd ismeretséget kötünk. Mindenkinek meglesz a maga öze, csak már legalább az enyém egyik lábánál meg lenne kötve . . .

— Gyula. — mondá halkán Fontenèves gróf, — kérlek, le ne idd magad. Jussion eszedbe, hogy most nem nálam vagy.

— Ej, éljen a champagne-i.

A mi Savaréze-t illeti, ő rajta éppen nem látszott a mámornak semmi nyoma.

Minden nyájaskodása és erőltetett vidámsága mellett sem volt igazi öröme. Folyvást vigyázott magára, de mindamellert bizonyos ördesség volt rajta

Sréter Alfréd, a ki — úgy látzik, a párt megbizásából — örömmel fogadja Apponyi gróf ajánlatát. Reméli, hogy a kuriai bíraskodás kapcsán az öszszes függőben levő kérdések megoldatnak. Így aztán a béke lenne a legszebb milleniumi emlék. Ez azonban oly nagy fontosságú, hogy ennek árát nem lehet tűzőával, vagy koalícióval megváltani, de meg Apponyi egy körülményről elfelejtett nyilatkozni, hogy t. i. a mindenkire nézve veszedelmes néppártot nem fogja támogatni. Ezt a körülményt teljesen tisztába hozni szintén megkívánja a béke.

Eötvs Károly jóízű humoros beszédével aztán a mai ülés befejezést nyert.

TÁVIRATOK.

— **Zsidó hitközségi elnökök a minisztereknél.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A zsidó hitközségi elnökök küldöttsége tegnap adta át a memorándumot, melyet január 6-iki gyűlésükben megállapítottak. Wlassich miniszter azt felelte, hogy pártolja autonómiájukat; Bánffy b. is helyeselte.

— **Az elfogott Szeless.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szeless ügyvéd, Guthi Soma táviratot intézett a francia kormányhoz védenccé szabadlábra helyezéseért.

— **A győri püspök aranymiséje.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.)

irata.) Zalka püspök vasárnap tartotta aranymiséjét. A székesegyház tömve volt előkelőségekkel. Kilenckor a jubiláns prédikációt mondott, ezután zenés mise következett, melynek végeztével Zalka áldást mondott a hívekre s végül megáldotta a papságot. Tedeum fejezte be az ünnepséget. Mise után disz ebéd volt a püspöki palotában. A város fel volt lobogózva.

— **A bolgár trónörökös áttérése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Politikai körökben még mindig a trónörökös áttérésének kérdése áll előtérben. Jól lehet a fejedelem külföldi utjának is e kérdés megoldása a célja, még sem hiszik, hogy az áttérés már most legközelebb megtörténjék. A kérdés folytonos halogatása különben már megtermette a maga gyümölcsét. a mennyiben az unionisták és Cankovisták közül néhányan és néhány kormánypárti képviselő legutóbbi bizalmas értekezletén elhatározták, hogy ha február 10-éig ténynye nem válik az áttérés, a legerélyesebb ellenzékké alakulnak át.

— **Uj királyi tanácsos.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A hivatal mai száma közli, hogy a király Fromhold Arthurt, a kereskedelmi miniszterium számvevőségének főnökét, királyi tanácsossá nevezte ki.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Farsangi naptár.

Január 22.: A pécsi helyőrség tisztikarának estélye a Vigadóban.

Január 25.: Altisztek táncmulatsága. — A kádársegédek szakegyületének táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban. — „Pécsi Dalárda” táncal egybekötött dal-estélye. — A szigetvári olvasó egyesület táncvigalma.

Január 29.: A „Pécsi korcsolyázó egyesület” táncestélye a Schwarz-féle „Vigadó” termében.

Január 30.: Vörös kereszt egyesület táncestélye Dombóvárott a „Koroná”-ban.

Január 31.: A dombóvári társaskör táncestélye.

Február 1.: A tornaegyesület jelmezestélye a Vigadóban. — Az orsz. vörös-kereszt egyesület pécsi fiókjának álarcos bálja a Hattyuban. — Vasuti munkások táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban. — A társaskör táncestélye Siklóson a Pelikánban.

Február 3.: Herczenberger József táncitanító táncestélye a Vigadóban.

Február 5.: Herczenberger József elite-bálja a Vigadóban.

Február 8.: A pécsi helyőrség tisztikarának második estélye a Vigadóban. — Veterán segélyező egyesület táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban. — Zenekedvelők egyesületének tréfás estélye a Hattyuban.

Február 13.: Herczenberger József polgári bálja a Vigadóban.

Február 15.: Jogász-táncestély a Vigadóban.

észrevehető, kivált mikor a szolgálakkal beszélt; érdesség, mely a parvenük sajátja és a mely őt sohasem hagyta el.

Károlyt némely pillanatokban meglepte Savarézenek a tekintete, mely gyakran vesztegelt Cecilián. Ebben ugyan semmi és mégis sok volt. Vannak nőre vetett pillantások, melyek jelentőséggel bírnak.

— Végre is, — gondolta Károly, — ez az ember nem tesszik nekem.

Eszébe jutott Chenterive-ben való első megjeleneése s mindjárt eleinte önkénytelenül is kihívó magatartása. Azonban Károly mit sem törődött ezzel. A nyugodtság és a boldogság, melyet élvezett, oly mély, oly zavartalan volt, hogy a veszély most képtelenségnek látszott előtte. Mindamellet látszott rajta, hogy szeretné újra minél előbb folytatni a vadászatot.

— Remélem, hölgyeim, önök nem fognak innét távozni, — mondá Gyula a nők felé fordulva. — A főhadiszállás itt lesz. Nem bánám, ha a kocsiban egy kis helyet kaphatnék hazatéréskor. Én ugyan igazi vadász vagyok, kétségkívül, de . . . Vadászatra, uraim, vadászatra!

A villásreggelinek minden nyoma eltűnt. Már a szolgálak is eltávoztak. Károly egy pillanatig Ceciliával beszélgetett . . .

— Mi alkalmasint erre térünk vissza, — mondá. Ha nem látom többé a kocsit, tudni fogom, hogy te Chenterive-be tértél vissza Helénnel.

A gróf kutyái nyomozni kezdtek és ő utánok ment. Savaréze nem követte őt.

— Gyula, — szólta halkán, — segítsen nekem a mulattatásban. A hölgyek szeretnének talán egy kis

gyalogsétát tenni. Nem messze innen gyönyörű kilátás nyílik . . . Nyujtsa karját a bárónénak.

De Gyula vonakodott.

— Köszönöm, — mondá; egy séta özvegy aszszonynyal! Jól tudom én, mire vezet az efféle . . . egyszerűen házasságra.

Savaréze a két nő felé pillantott, a kik együtt sétálgattak. Eltökélte magában, hogy a grófnéval beszélni fog; de barátnője nem hagyta őt el.

Nem nyilván kedvező alkalom. Savaréze úgy vélekedett, hogy kerülni kell a grófnéban a gyanút fölébreszteni s utána ment ő is.

Gyula, ki kelleténél kissé többet ivott, nehéznek érezte lábait s még nem távozott nagyon messze. Kissé ott ödögött a fák közt s visszatért, hogy leheveredjék azon a helyen, a hol a villásreggelit elköltötték. Felséges helynek látszott ez egy kis alváásra. Vadász-tarisznyája szolgálta vánkosul és a moha derékaljul. Feje árnyékban volt, míg lábaira szabadon tűztek a nap sugarai.

— Azt mondják, a kávé ébren tartja az embert, — motyogta, miközben édesdeden lehunyta a szemét. — Mily tévedés! . . . Az igaz, hogy én már hajnal óta jártam-keltem. El vagyok lankadva.

Gyula elszenderedett. Cecilia és Helén, folytonos csevegés közben, visszatértek és leültek a közelében a nélkül, hogy észrevették volna. Azt hitték, hogy Gyula is vadászni ment.

— Kedves Ceciliám, — szólta a báróné, — vallja meg nekem, hogy nem bánta meg a Savaréze ur meghívásának elfogadását.

— Nem bántam meg, de nem is telik benne nagy

NYILT-TER +)

Vegytiszta borkivonat
 „Pfau-féle Quarnero Brandy“
 csakis nagyban gyógyszerészeknek
 szállítanak
 Thalmayer és Seitz, Budapest.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC.
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

26086. sz.
 tkvi. 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek
 könyvi hatóság közhírré teszi hogy Szautter
 Gusztáv végrehajthatónak Witzl József végre-
 hajtatást szenvedő ellen 400 frt tőkekövetelés
 és járuléki iránti végrehajtási ügyében a
 pécsi kir. törvényszék területén levő Kassa
 község határában fekvő a kassai 238 tjkben
 felvett I. 103 has. 50 sz. házra 366 has.
 szőlőre 1514 has. szántóra aránylagos erdő
 illetőségre mint kis házas birtokra 691 frt
 becsárban az árverést elrendelte s hogy a
 fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi
 február hó 4. napján d. e. 10 órakor
 Kassa községben a bíró házában megtartandó
 nyilvános árvesésen a megállapított kikiáltási
 áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az
 ingatlanok becsárának 10 százalékat vagyis
 69 frt 10 krt. készpénzben, vagy az 1881
 évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igaz-
 ságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt
 óvadékképes értékpapirban a kiküldött ke-
 zéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. c.
 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíró-
 ságnál előleges elhelyezéséről kiállított sza-
 bályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett 1895. évi november hó 9. nap-
 ján. A kir. törvényszék mint telekkönyvi
 hatóság.

Vodicska Ferenc.
 kir. trv. zéki albiró.

28648. sz.
 tkvi. 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi
 hatóság közhírré teszi, hogy Gamer Konrád
 pécsi lakos végrehajthatónak, Meng Péter po-
 gányi lakos végrehajtást szenvedő ellen 175
 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási
 ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi
 kir. járásbíróház területén levő, Pogány
 község határában fekvő, a pogányi 282 sz.
 betétben felvett † 92 hasz. 77 sz. egész
 házra és udvarra 320 frt becsárban, mint
 kikiáltási árban az árverést elrendelte
 s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896.
 évi február hó 19-én d. e. 10 órakor Po-
 gány község bíró házában megtartandó nyil-
 vános árverésen a megállapított kikiáltási
 áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az
 ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 32
 forint készpénzben, vagy az 1881. évi
 nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminisz-
 ter. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékp-
 apirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az
 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat
 pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről ki-
 állított szabályszerű elismervényt átszolgál-
 tatni.

Pécsett, a kir. törvényszék tkvi. hatósá-
 gánál 1895. évi december hó 22-én.

Bogyay Pongrácz
 kir. törvényszéki bíró.

A „TRANSYLVANIA-SZAPPAN“ a legtisztább természetes termék,
 minden állati zsíradék és más ilyen anyag nélkül.

Egyetlen természeti szappan a világon

a mi „Transylvania“ hidegvis-mosószappanunk!

Az arcz, fehérnemű, selyem, gyapju, gyapot és lenszövet, valamint
 bőrneműek számára!

E szappan használata a legkíméletesebb fehérneműk mosásánál, amelyek egyszeri
 beszappanosásra hideg vagy langyos vízben és kifőzésre minden zsíros piszoktól a leg-
 laposabban megtisztulnak.

Szappanunk semmi lúgot vagy más maró anyagot nem tartalmaz, azért hasz-
 nálata a mosáshoz nagy kímélésével jár.

Továbbá a Transylvania-szappan kiválóan alkalmas mint pápica-szappan
 és mint gyógy-szappan, a bőr különféle károsításainál, mint dobróc, pörsele, a bőr felcsu-
 repedése, szepülő stb.

A mi szappanunk ugyesólván nélkülözhetetlen a posztógyáraknál, mert a
 legpiszkosabb, összeszoptadt gyapjufajokat is, egyszerű hideg vízben meglepő gyorsan
 tisztára mosza, puhává és selyemszerűvé teszi, anélkül, hogy színváltozást okozna.

Az osztr. csász. és magy. kir. kiz. szabadalmazott

„Transylvania“ hidegvis-mosószappan-gyár

központi megrendelő intézete és főraktára

RÁKÓCZY M. tanár, Budapest,
 VI., Csengery-utca 39.

A hova az összes megrendelések intézendők.

Kapható minden fűszerkereskedésben, illat és gyógyszerárban.

Kathreiner-féle
 KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉT

Mindenütt kapható - A kúló 25kr.

Mi a
 Kathreiner-féle
 Kneipp-maláta-kávé?

Valódi egészségi és családi kávé,
 mely Kathreiner gyártási módja
 által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri.
 Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez
 okból különbözik ezen maláta-kávé
 minden más hasonló gyártmánytól.

A Kathreiner-féle kávé a legiz-
 letesebb, legegészségesebb és legol-
 esőbb pótkávé. Természetes tiszta
 gyártmány egész szemekben, miért
 is felette előnyösen használható, az őrlöt
 s ez okból a vevő közönség által nem

ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatóságilag vizsgálatok tanúsága szerint gyakorta
 idegen anyagokkal hamisítvák.

Eleinte csak harmadrészből, később felőből adhatják a Kathreiner-kávét a valódi
 kávéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett minden háztar-
 tásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az ugy nyilvános
 intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jönnek bizonyul. Sőt magában,
 azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb
 erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszerűen a
 legizletesebb ital.

Lelkiismeretes gazdasszony vagy anya, általában kávéivó, egészsége
 érdekében perczig se habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét használni. Az
 értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a
 közönséget, a vételnél vigyázni kell a fehér eredeti csomagokon
 látható névre

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekében ne engedjék ma-
 gukat rábeszélésre! A valódi „Kathreiner“ sohasem
 szabad más csomagolásban, vagy nyitott áruként eladni.

A legszebb

meghívók,

tánczrendek,

eljegyzési,

esketési és

látogató jegyek

készítettnek

Taizs József

könyvnyomdájában

Pécsen,

Mária- és megye-utca sarkán.